

fra Statens Side paaoktrojere en Kommune af Københavns Omfang og Betydning den eneste skolekyndige i dens Direktion? Jeg stiller mig i det hele noget tvivlende overfor dette af Ministeriet beskikkede Medlem af Direktionen. Det blev betonet, at man fra visse Sider indenfor Kommunalbestyrelsen ønskede ham som et Gidsel for derved at binde Staten. Man ønskede egentlig helst to af Ministeriet beskikkede Mænd, for saa var man da ganske sikker paa, at Ministeriet blev følgagtigt.

Jeg er ikke sikker paa, om der bør være hverken en eller to Repræsentanter for Staten, men derom kan der diskuteres. Derimod mener jeg, det bør være hævet over enhver Tvivl, at man ikke kan skride til at gøre Skoledirektørens Stilling ringere, end den nu er og har været i Menneskealdre. Det er nok rigtigt, at vi staar overfor en Reform af vort Skolevæsen, og man skal se paa alle Omraader, hvor det er forældet, at bringe noget nyt frem, men man skal ikke paa et Omraade, som ikke har vist sig at være forældet, men hvor Udviklingen tværtimod har vist, at man bør blive staaende, kaste det bestaaende over Bord, og man kan dog ikke med nogen som helst Logik forringe en Embedsmands Myndighed samtidig med, at hans Virksomhed vokser, og der stilles større og større Fordringer til hans Energi, Dygtighed og Initiativ.

Jeg tror ogsaa, det er et Ønske fra den samlede Lærerstand, at den Direktør, som skal lede den, skal være forsynet med en passende Myndighed, saa at han ikke idelig desavoueres. Lærerne er lidet tjente med, at de den ene Dag faar en Instruks fra Skoledirektøren og den næste Dag faar den modsatte Besked fra et eller flere Medlemmer af Skoledirektionen; det skaber Usikkerhed, Utryghed, Forvirring og Uro.

Man maa til denne ansvarsfulde Plads, som vel er den mest ansvarsfulde i hele det danske Skolevæsen, se at skaffe en Mand af ganske særlig Dygtighed, med ganske særlige Kvalifikationer. Men man faar ikke en virkelig fremragende Personlighed til at beklæde en Stilling, hvor han ikke føler sig nogenlunde fri i sine Dispositioner. Derfor fraraader jeg indtrængende, at man gaar til, som foreslaet i Lovforslaget, at reducere en Stilling, som har en i hele Landet fuldkommen enestaaende Karakter paa Grund af sit Arbejdsomraade og det uhyre Ansvar, som er knyttet dertil.

Med Hensyn til de øvrige Punkter i Lovforslaget kan jeg fatte mig ganske kort. Som tidligere fremhævet er der kun foreslaet 2 Tilsynsdirektører, medens den

store Skolekommission var enedes om 4. Det er muligt, at man i hvert Fald indtil videre, navnlig hvis Amtsskolekonsulentordningen gennemføres, kan nøjes med de 2.

Der var naturligvis mangfoldige Enkeltheder, som der kunde være Grund til at drage frem, og hvor jeg ikke ganske kan slutte mig til Forslaget; men Lovforslaget skal jo underkastes en nøje Prøvelse i et Udvalg, og der er ingen Grund til at forhale Tiden med en længere Diskussion derom her i Dag, jeg har kun villet berøre de virkelig afgørende Punkter, hvor jeg mener, der maa ske Forandringer i Lovforslaget, uden hvilke Forandringer jeg ikke vil regne Lovforslaget for at være noget Fremskridt.

Formanden: Det ærede Medlem, Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Da det ærede Medlem, der nu talte, særlig i Slutningen af sin Tale berørte det københavnske Skolevæsen, vil jeg gerne have Lov til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende Forstaaelsen af § 34. Ved at læse Lovforslaget igennem, for saa vidt det vedrører det københavnske Skolevæsen, ser jeg ikke nogen Bestemmelse, der særlig tager Sigte paa Styrelsen med Hensyn til de kommunale Gymnasieskoler. Nu vil jeg gerne bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorvidt § 34 ogsaa omfatter de kommunale Gymnasieskoler, eller om Ministeren ikke har til Hensigt med Hensyn til disse Skoler at træffe en Ordning, der er analog med den, der foreslaas for Statens Gymnasieskoler.

Klaus Berntsen: Jeg vil ikke sige, det er meget opmuntrende at skulle tage Ordet i en betydningsfuld Sag, naar jeg ser og har set hele Dagen under dette Møde de mange tomme Stole; men jeg antager ikke, at dette skal være Tegn paa mangelfuld Interesse for de Skolespørgsmaal, her skal drøftes, at saa mange Medlemmer er fraværende, jeg tør vel gaa ud fra, at det nærmest kommer af, at man betragter denne Forhandling kun som en Ouverture til det, der skal ske næste Aar, idet det er en given Sag, at man ikke kan være saa sangvinsk at tro, at denne Sag kan gennemføres i indeværende Rigsdagssamling.

Da jeg blev bekendt med Indholdet af det her foreliggende Lovforslag, kunde jeg ikke undlade at mindes det gamle Ord-sprog, der siger: Det er ikke alt nyt, der